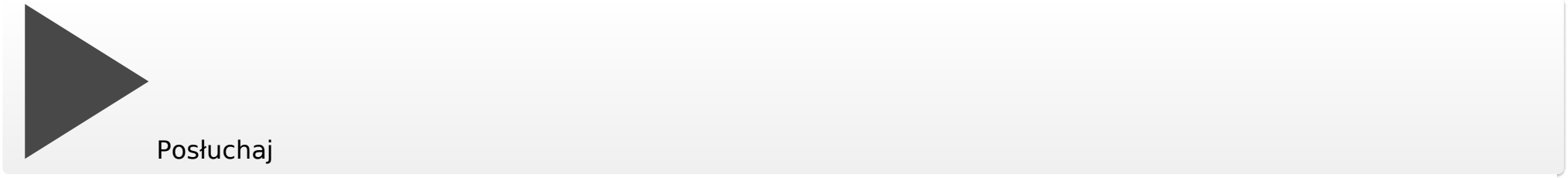
Reklamy

0
(0)

Czas lektury: 5 minut

Środa w czwartym tygodniu Wielkiego Postu

Lekcja 1
Czytanie Ewangelii świętej według Jana
J 9:1-38

Onego czasu: Przechodząc ujrzał Jezus człowieka ślepego od urodzenia. I zapytali Go uczniowie Jego: «Nauczycielu, kto

zgrzeszył, on czy rodzice jego, że się ślepym narodził?» Odpowiedział Jezus: «Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale aby sprawy Boże na nim się okazały. Ja mam wykonywać sprawy Tego, który mię posłał, póki dzień jest. Nadchodzi noc, gdy nikt nie będzie mógł działać. Póki jestem na świecie, jestem światłością świata». To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i pomazał mu błotem oczy, mówiąc: «Idź i obmyj się w sadzawce Siloe» (co znaczy: Posłany). Odszedł tedy, obmył się i wrócił widząc.
A sąsiedzi i ci, którzy go przedtem widzieli, że był żebrakiem, mówili: «Czyż to nie ten, co siedział i żebrał?» Jedni mówili, że to on. A inni, że nie, ale podobny do niego. A on mówił: «To ja jestem». Mówili mu tedy: «Jakże ci się oczy otworzyły?» Odpowiedział: «Ten człowiek, którego zowią Jezusem, uczynił błoto, pomazał oczy moje i rzekł mi: Idź do sadzawki Siloe i obmyj się. I poszedłem, obmyłem się i widzę». I rzekli mu: «Gdzież on jest?» Powiedział: «Nie wiem».
Prowadzą więc tego, który był ślepy, do faryzeuszów. A był szabat, kiedy Jezus uczynił błoto i wzrok mu przywrócił. Znowu więc zapytali go faryzeusze, w jaki sposób przejrzał. A on im odpowiedział: «Nałożył mi błoto na oczy i obmyłem się, a widzę». Mówili tedy niektórzy z faryzeuszów: «Człowiek ten, który szabatu nie przestrzega, nie jest od Boga». A drudzy mówili: «Jakże może człowiek grzeszny czynić takie cuda?» I doszło do rozdwojenia między nimi. Mówią tedy powtórnie do ślepego: «Co mówisz o tym, który wzrok ci przywrócił?» A on powiedział: «To Prorok».
Żydzi jednak nie uwierzyli mu, że był ślepy i przejrzał, dopóki nie przywołali rodziców tego, który odzyskał wzrok, i zapytali ich mówiąc: «Czy to jest wasz syn, o którym mówicie, że się urodził ślepy? Jakże więc teraz widzi?» Odpowiedzieli im rodzice jego mówiąc: «Wiemy, że jest to nasz syn i że urodził się ślepy, ale w jaki sposób teraz widzi — nie wiemy, nie wiemy także, kto mu wzrok przywrócił. Jego samego zapytajcie, ma lata, niech sam o sobie mówi». To mówili rodzice jego, ponieważ bali się żydów, albowiem żydzi już uradzili, że wyłączą z synagogi tego, kto Go uzna za Chrystusa. Dlatego rodzice jego

powiedzieli: «ma lata, jego samego zapytajcie».
Wezwali tedy powtórnie człowieka, który był ślepy, i rzekli mu: «Oddaj chwałę Bogu, my wiemy, że ten człowiek jest grzeszny». Ale on im odrzekł: «Czy jest grzeszny, nie wiem; to jedno wiem, że byłem ślepy, a teraz widzę». Powiedzieli mu więc: «Co ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?» Odrzekł im: «Jużem wam powiedział i słyszeliście, czemuż znowu słyszeć chcecie? Czy i wy chcecie zostać jego uczniami?»
Złorzeczyli mu tedy mówiąc: «Ty bądź jego uczniem, a my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że do Mojżesza przemawiał Bóg, lecz skąd jest ten, nie wiemy». A odpowiadając ów człowiek rzekł im: «To właśnie jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd jest, a otworzył oczy moje. Wiemy zaś, że grzeszników Bóg nie wysłuchuje, ale jeżeli ktoś jest czcicielem Boga i wolę Jego pełni, tego wysłuchuje. Od wieku nie słyszano, aby ktoś ślepemu od urodzenia wzrok przywrócił. Gdyby ten nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić». A odpowiadając rzekli mu: «W grzechach urodziłeś się cały, a nas chcesz pouczać». I wyrzucili go precz. Usłyszał Jezus, że go precz wyrzucili, i spotkawszy go rzekł mu: «Czy wierzysz w Syna Bożego?» A on odpowiadając rzekł: «Któż to jest, Panie, abym mógł w Niego uwierzyć?» I rzekł mu Jezus: «Widziałeś go już, a jest nim ten, który mówi z tobą». A on rzekł: «Wierzę, Panie» Tu się przyklęka. I upadłszy złożył Mu pokłon.

Homilia świętego Augustyna, Biskupa
Traktat 44. na Ewangelię wg św. Jana, blisko początku

To, co Pan nasz Jezus Chrystus uczynił, zasługuje na zdumienie i podziw, i są to czyny i słowa; czyny, bo zostały wykonane, słowa, bo coś oznaczają. Zastanawiając się więc nad znaczeniem tego, co się stało, stwierdzamy, że owym ślepcem jest

rodzaj ludzki. Ta bowiem ślepota została spowodowana grzechem pierwszego człowieka, od którego pochodząc, odziedziczyliśmy wszyscy nie tylko śmierć, ale i zło. Jeśli niewiara jest ślepotą, a wiara oświeceniem, to czyż kogoś wierzącego znalazł Chrystus, gdy przybył? Przecież i Apostoł, który się urodził z ludu proroków, mówi: Niegdyś i my byliśmy z natury synami gniewu jako i inni. Jeśli synami gniewu, to synami pomsty, synami kary, synami piekła. Jak to z natury? Czyż nie dlatego, iż z powodu grzechu pierwszego człowieka zło w naturę jego się wszczepiło? Skoro zło wszczepiło się w naturę człowieka, to każdy ślepym duchowo się urodził.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Jaśniała twarz Mojżesza, gdy Pan spoglądał na niego.
* Starsi ludu, widząc blask jego oblicza, zlękli się bardzo z podziwu.
V. Gdy zstępował z góry Synaj, niósł dwie tablice Świadectwa, nie wiedząc, że twarz jego promieniała od uczestnictwa w rozmowie z Panem.
R. Starsi ludu, widząc blask jego oblicza, zlękli się bardzo z podziwu.

Lekcja 2

Przybył Pan. Co uczynił? Na wielką tajemnicę zwrócił naszą uwagę. Splunął na ziemię, ze śliny błoto uczynił, bo Słowo stało się Ciałem. Namaścił oczy niewidomego. Ślepiec został namaszczony, ale jeszcze nie widział. Posłał go Pan do sadzawki, zwanej Siloe. Zależało zaś Ewangeliście na podaniu nam nazwy tej sadzawki i powiedział: Co znaczy: ‘Posłany’. Już wiecie,

kto był posłany, gdyby bowiem On nie był posłany, nikt z nas nie byłby od winy odesłany. Obmył więc oczy w owej sadzawce, oznaczającej ‘Posłany’; został ochrzczony w Chrystusie. Gdy go przeto niejako w sobie samym ochrzcił, wtedy go oświecił; gdy go namaścił, można powiedzieć, że uczynił go katechumenem.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Oto Ja posyłam Anioła mego, aby cię poprzedzał i strzegł zawsze.
* Bądź uważny i słuchaj mego głosu, a będę nieprzyjacielem twoich nieprzyjaciół i będę prześladować twoich prześladowców. Mój Anioł pójdzie przed tobą.
V. Jeśli mnie posłuchasz, Izraelu, nie będziesz miał u siebie nowego boga, cudzemu bogu nie będziesz się kłaniał.
R. Bądź uważny i słuchaj mego głosu, a będę nieprzyjacielem twoich nieprzyjaciół i będę prześladować twoich prześladowców. Mój Anioł pójdzie przed tobą.

Lekcja 3

Słyszeliście wielką tajemnicę. Zapytaj człowieka: „Czy jesteś chrześcijaninem?” Odpowiada ci: „Nie jestem”. „A czy jesteś poganinem lub Żydem?” Jeśli ci odpowie: „Nie jestem”, to dalej go pytasz, czy jest katechumenem, czy wierzącym? Jeżeli odpowie: „Katechumenem”, to znaczy, że jest namaszczony, ale jeszcze nieobmyty. Dlaczego namaszczony? Zapytaj i odpowie. Zapytaj go, w Kogo wierzy; już przez to, iż jest katechumenem, mówi, że w Chrystusa. Oto teraz mówię do wiernych i do katechumenów. Co powiedziałem o splunięciu i błocie? Że Słowo stało się Ciałem. To i katechumeni słyszą, lecz

to im nie wystarcza do tego, do czego zostali namaszczeni; niech śpieszą do Chrztu, jeśli światła szukają.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Przestrzegaj, mój ludu, Prawa mego,
* Nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich.
V. Do przypowieści otworzę me usta, wyjawię tajemnice od początku świata.
R. Nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich.
V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. Nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich.

Modlitwy {z Temporału}
V. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
Módlmy się
Boże, który postem ubłagany, sprawiedliwym nagrody zasług, a grzesznikom przebaczenia udzielasz, zmiłuj się nad nami, którzy Cię błagamy, aby wyznanie grzechów naszych zasłużyło na ich odpuszczenie.
Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 65469 Post Nonce: 58c776ba63 ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}
There was an error rating this post!

Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Poniedziałek po Trzeciej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima

Data
4 marca 2024
W odniesieniu do
Duchowość

- Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Czwartek po Trzeciej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima

Data
7 marca 2024
W odniesieniu do
Duchowość

- Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Czwartek po Trzeciej Niedzieli Wielkiego Postu – Quadragesima

Data
12 marca 2026
W odniesieniu do
Duchowość